

Молодий комуніст

ІМ. ДІДЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX • № 36 (2608). СУБОТА, 24 БЕРЕЗНЯ 1979 РОКУ. • Газета виходить з 1939 року

Ціна 2 коп.

Контрольний екземпляр

КРИЛАТЕ ПЛЕМ'Я МОЛОДИХ

КРАСНОДАР. Тут проходив четвертий Всесоюзний зліт комсомольсько-молодіжних екіпажів, злітних обслуговуванням різних галузей народного господарства. Він був організований ЦК ВЛКСМ і Міністерством цивільної авіації.

Кубань — край розвинутого сільського господарства — обрало місцем зустрічі молодих авіаторів не випадково. Десяти комсомольсько-молодіжних екіпажів допомагають землеробам вирощувати високі врожаї пшениці, рису та інших сільськогосподарських культур. Закінчивши обробку кубанських полів, вони вирушають на допомогу трудівникам села інших районів країни. У Краснодарі у ВЛКСМ спонсорування цивільної авіації в сільському господарстві розробляється прогресивна технологія авіації.

Учасники зліту обмінялися досвідом, пам'ятали високі рубіжі на четвертий рік п'ятирічки.

(ТАРС).

ПЕРША КОЛОНКА

УЧІТИСЯ ВЧИТИ

Саме «діалектичне незадоволення» уже досягнутим у вузах і роботі — невідмінна професійна якість радянського вчителя. Сам він навчається постійно, і цим завоює своє щоденне право — вчити.

От і сьогодні, коли в школах почалася невеличка перерва, молоді вчителі Кіровоградщини збираються на свій традиційний бесідаційний «відкритий урок». «Роль учителя у формуванні марксистсько-ленінського світогляду і комуністичних переконань учнівської молоді» — така тема нинішнього зльоту. Вона випливає із настанов III Всесоюзного з'їзду вчителів, завдань органів народної освіти і шкіл по виконанню рішень XXV з'їзду партії постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про подальше вдосконалення навчання, виховання учнів загальноосвітніх шкіл і підготовки їх до праці».

Всесвітній розвиток народної освіти — предмет повсякденної уваги КПРС і Радянської держави. «Велику справу — будівництво комунізму», — говорив товариш Л. І. Брежнєв, — немовливо рухатися вперед без всебічного розвитку самої людини. Без високого рівня культури, освіти, суспільної свідомості, внутрішньої зрілості людей комунізм неможливий, як неможливий він без відповідної матеріально-технічної бази».

Після минулорічного зльоту в славу сім'ю вчителів Кіровоградщини це влилося майже підписаний загін молодих. І сьогодні ми можемо назвати імена працівників з них, уся діяльність яких проходить у самій гущі нашої повсякденності, для кого покликання вчителя — покликання особливе: Надія Гриценко (Кіровоградська СШ № 5), Тетяна Маленко (Новомиргородська СШ № 2), Ольга Гавел (Вишневська СШ Олександрійського району)... І ми не можемо не назвати ще раз відомих уже вчителів-ветеранів: А. Б. Резнік (Гайворонська СШ № 5), О. С. Золотий (Новгородська СШ № 2), М. В. Попанич (Гулієвська СШ Долинського району)... На них озираються молоді вчителі і рівняються на них — зберігаючи і носії духовних цінностей народу.

Нинішнє покоління школярів — особливе покоління: з великим кругозором приходять у класи діти і підлітки. Це бачать самі вчителі. І розуміють: це ж ставить перед ними — молодими й ветеранами — нові завдання. Адже боротьба за міцні знання — це лише один з важелів навчального процесу. Бо наш час — час комплексного підходу до виховання підрастаючого покоління. Разом з тим треба спрямовувати його на конкретну й своєрідну особистість учня, бачити перспективу виховання і — прогнозувати його майбутнє.

Допомагають цій благородній меті вчителівська наша партія, Радянська держава. Нині переважна частина шкіл Кіровоградщини має чудові навчальні кабінети і лабораторії, спортивні комплекси і виробничі майстерні... В області успішно діють 14 навчально-виробничих комбінатів.

За цим треба бачити якісно нові зміни в народній освіті: школа стала набагато ближче до безпосередніх завдань суспільства. Тому нині питанням трудового, фізичного виховання і професійної підготовки надають найсерйознішу увагу, підходять до них творчо, як, наприклад, у Богданівській СШ імені В. І. Леніна (Знам'янський район), Юр'ївській восьмирічній (Добровеличківський район).

Тут виключну роль, поряд з усіма педагогічними колективами, мають відіграти учительські комсомольські організації області. Нині в їхніх рядах — авангард більше двох тисяч молодих учителів. Саме такі комсомольські організації беруть найактивнішу участь у вирішенні важливого суспільного завдання — виховання вчителів.

НА ПОКЛИК «ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ»

ДО РОБОТИ—ГОТОВІ!

У день «червоної суботи» більшість наших робітників працюватиме на робочих місцях. Уже сьогодні електромонтажники Наталія Денисова та її колега Володимир Каневський, токарь Валерій Дрига і слюсар Михайло Креймар приїждять, розмірковують, як 21 квітня підвищити продуктивність праці, видати вироби найвищої якості.

Прискіпка робота чекатиме день суботини на інженера-технолога Валерія Черника, друкарку Галину Косюхну та багатьох їхніх товаришів. Вони мають прикрасити територію заводу, посадити на ній і поруч заводу дерева, квіти. Ті, хто не буде зайнятий на робочому місці, упорядкують алею, посаджену на честь 60-річчя ВЛКСМ, прикрасять пам'ятник воїнам, що визволили місто Кіровоград, виконають багато інших робіт.

Ю. БАЛАН,
електромонтажник Кіровоградського заводу дозуючих автоматів.

ПІДТРИМУЄМО ЗАЯВКИ МОСКВИЧІВ

56 академічних груп Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна підписали договір про творчу співдружність із комсомольсько-молодіжними бригадами багатьох підприємств міста Кіровограда.

Тому в день «червоної суботи» студенти працюватимуть у своїх друзів — робітників заводу радіовиробів, взуттєвої фабрики, заводу друкарських машин, кондитерської фабрики...

Майбутні педагоги будуть зайняті на спорудженні 91-го корпусу заводу «Червона зірка», в цехах і на окремих ділянках, на упорядкованні території підприємства.

Л. КУЦЕНКО,
секретар комітету комсомолу педінституту.

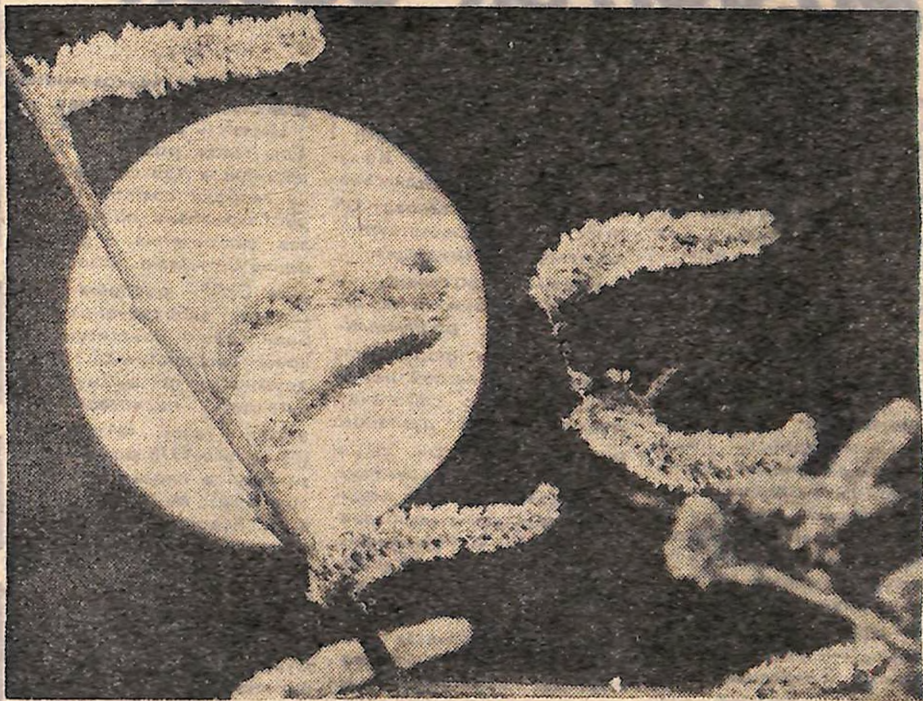
ДРУЖНО, ВСІ РАЗОМ

У школах Кіровоградського району активно готуються до свята комуністичної праці. Повсюди створено штаби, які спрямовуватимуть діяльність учнів. Уже складено плани, уточнюються до найменших дрібниць завдання для кожного піонерського загону і комсомольської групи.

Так, виконавці Соколізської восьмирічки 21 квітня працюватимуть на будівництві нової десятирічки. Цього ж дня учні посадять навколо школи горіхові дерева, саджанці яких виросли самі.

Піонери Федорівської середньої школи посадять молоді деревця навколо однієї із естафетних колгоспів імені Брежнєва, а старшокласники зберуть металолом на шкільній автобусі.

Т. ТЕРНЮК.

КА-НІ-КУ-ЛИ!

ВЕСНЯНІ РАКУРСИ

Ой, весно, як довго ми на тебе чекали! А ти прийшла, нікого не питаючи, нестримно, весело, бурхливо, зіела у повноводдя річ і ставила сіру нуду зими. Ти, весно, все можеш: зіграти згорьованих за зиму горобців, посіяти зерна оптимізму в душах найбезнадійніших песимістів, народити красиву і світлу мрію. Бо ти — молодість, а молодість завжди в парі з мрією.

Тобі, весно, все під силу. Але найгеніальніше твоє творіння — любов. Перша чи остання — яна різниця! Любов завжди прекрасна, як прекрасна ти сама, весно. Ось таким бачать навесні місяць закоханих, щасливих людей. Великим, добрим, приємним і ширим.

І канікули зараз особливі — весняні. Можна облизати в спокої портфелі, забути на кілька днів хімію, фізику, математику — все. Хіба що взяти з собою поезію, вічну супутницю весни. Можна отак стояти і дивитися одне одному у вічі. Що це? Т-ш-ш...

Та й що тут сказати! Про це знає лиш весна... Ой і чарівниця ти, весно!

Фото С. ФЕНЕНКА
І В. ГРИБА.

ВСЕСОЮЗНА НАРАДА МОЛОДИХ ПИСЬМЕННИКІВ

Більш як 300 молодих письменників — представників багатонаціональної радянської літератури — зібралися 20 березня в Москві, у конференц-залі готелю «Юності». Тут почала роботу VII Всесоюзна нарада молодих літераторів, організована Спілкою письменників СРСР і ЦК ВЛКСМ. Разом з радянськими колегами в ній беруть участь представники літератури громадськості соціалістичних країн.

Вступним словом нараду відкрив перший секретар правління Спілки письменників СРСР Г. М. Марков.

Постанова ЦК КПРС «Про роботу з творчої молоді», підкреслив промовець, допомогла істотно поліпшити справу навчання і виховання літературної зміни, ширше залучити молодь до роботи

творчих спілок, швидше формувати громадські і професійні якості молодих талантів.

Участі молодих письменників — вірних помічників Комуністичної партії і Ленінського комсомолу — в духовному формуванні нового покоління присвятив доповідь перший секретар ЦК ВЛКСМ В. М. Пастухов.

Про ідейно-творче вихован-

ня молодих письменників говорив перший секретар правління Московської письменницької організації Ф. Ф. Кузнецов.

Було оголошено привітання учасникам наради від Михайла Шолохова і Леоніда Леонова.

У роботі наради бере участь секретар ЦК КПРС М. В. Знам'янін.

Всесоюзна нарада молодих письменників продовжить свою роботу.

(Кор. ТАРС).

Тіснява до політзаняття

У двадцяти семи гуртках і чотирьох теоретичних семінарах комсомольської політосвіти вчать молоді робітники заводу «Червона зірка». Питання підвищення молоддю свого ідейно-політичного рівня регулярно розглядаються на комсомольських зборах, засіданнях заводу комсомолу підприємства. Заняття часто відвідують комсомольські працівники, члени методичної ради з питань політосвіти.

що її очолює Валерій Олфіренко (групкомсорг Юрій Павлик), — нинішнього року виступили з починством «Ілліан чотирьох років десятиріччя до 60-річчя ВЛКСМ України». На занятті хлопці доповіли, що поставлене завдання успішно виконується.

Розкривати тему «Ставлення КПРС і Радянської держави до релігії і церкви» Григорій Гаврилович почав з наукових основ політики КПРС стосовно релігії і церкви. Пропагандист уміло використав цитати з ро-

необхідності кожному комсомольцю брати участь у громадсько-корисній роботі, з почуттям високої відповідальності ставитись до дорученої справи. Пропандист уміло аби-кливав слухачів на розмову і разом з ними зробив висновок про те, що великий духовний потенціал, економічна могутність суспільства розвиненого соціалізму є вирішальним об'єктивним фактором не-оборотного процесу ослаблення впливу релігії, її кри-зи, формування у радян-

Звання ударника кому-ністичної праці сумлінно працює заводоував електрозварник Василь ФІМЕНКО із заводу «Буд-конструкція». Світловод-ського виробничого об'єд-нання «Дніпроенергобуд-індустрія». За підсумка-ми соціалістичного зма-гання 1978 року комсо-мольця В. Фіменка ви-знали кращим за профе-сією серед молодих тру-дівників підприємства. Фото В. ГРИБА.

ДУХОВНИЙ

РОЗВИТОК ОСОБИ

КОМСОМОЛЬЦІ лизарно-го цеху, слухачі гуртка «Основи наукового атеїз-му», під керівництвом до-свідченого пропагандиста Г. Г. Ситника вивчають тво-рі класиків марксизму-е-нінізму, документи КПРС і Радянської держави з пи-тань релігії і церкви, роз-виток масового атеїзму в соціалістичній країні.

Велика практика атеїстич-ної пропаганди, постійна робота над підвищенням своєї майстерності, пошук нового допомогли пропа-гандистові викликати у слу-хачів жвавий інтерес і до-заяття, на якому вивчали тему «Ставлення КПРС і Ра-дянської держави до релі-гії і церкви».

— Щоб зробити заняття цікавим, — сказав пізніше Григорій Гаврилович, — я підшукував матеріали, ста-ранно опрацьовую їх. Кожен положення ілюструю прикладами з життя колек-тиву. Так і цього разу, крім необхідної літератури, я пе-реглядав підшивки завод-ської газети, книги «Черво-на зірка», «Кіровоградщи-на» та ін. Тож коли мова зайшла про ідейний і мо-ральний розвиток особи при соціалізмі, формування но-вої людини, згадав про-славлені трудові династії червонозорівців. Адже їхнє життя, робота — це під-твердження того, що люди в Радянській державі — творці свого щастя, у зв'яз-ку з працею вони загарто-вують свій науковий сві-тогляд.

Уже стало традицією, що-кожне заняття ми почина-ємо з повідомлення про хід виконання планових за-дань колективом, у якому працюють гуртківці. Цього разу зачитали повідомлен-ня, вміщене в заводській «Блискавіці». Слухачі гур-тка — члени комсомольско-молодіжної бригади цеху,

біт В. І. Леніна «Соціалізм і релігія», «Класи і партія в іх ставленні до релігії і церкви», Програму Кому-ністичної партії Радянсько-го Союзу, постанови ЦК КПРС про науково-атеїстич-не виховання трудящих.

Цінним у розповіді, на-мій погляд, було й те, що пропагандист, розповідаю-чи про шляхи формування у радянських людей науко-во-атеїстичного світогляду, розкрив процес духовного розвитку особи при соціа-лізмі. Він довів слухачам, що духовна свобода люди-ни виявляється в нерозрив-ній єдності її переконань, волі, свідомості з об'єкти-вною дійсністю, вчинками. Головною цінністю соціа-лістичного суспільства є лю-дина праці. Радянська дер-жава дає кожному з нас тверду впевненість у за-втрашньому дні, в щасли-вому майбутньому дітей, у забезпеченні старості.

За 60 років Радянської влади, відзначив пропагандист, національний прибуток країни зріс у 65 раз, реальні доходи робітників промисловості та будівни-цтва — в 10, колгоспників — у 14 раз. У дореволюційній Росії три чверті дорослого населення було неосвіче-ним, тепер ця кількість лю-дей має вищу й середню освіту.

До розповіді підключився формульщик цеху Михай-ло Зуєв. Доповнюючи сжа-зане пропагандистом, він розповів, як робітничий ко-лектив бореться за кому-ністичне сталення до пра-ці, впливає на ідейне фор-мування особи. Серед ком-сомольців цеху чимало ударників комуністичної праці, з 83 комсомольців 22 продовжують навчатися у вузах і технікумах. Виступ Михайла доповнила Устина Золотко, вона підкреслила

ських людей науково-мате-ріалістичного світогляду.

Цікавість слухачів викли-кала також розповідь про-пагандиста про соціалістич-ну свободу совісті. Григо-рій Гаврилович проаналізу-вав доповідання і розши-рення її новою Конститу-цією СРСР, розповів про гарантії і забезпечення сво-боди совісті конституційми-країн соціалістичної спів-дружності. При цьому про-пагандист посилався на виступ у газеті «Известия» (28 лютого 1978 року) голо-ви Ради в справах релігії при Раді Міністерств СРСР В. А. Куродова, а також на статті та монографії ра-дянських учених з питань релігії.

Порівнюючи свободу со-вісті соціалістичну з бур-жуазною, Ситник наголосив, що нормою життя капі-талістичного суспільства ста-ли насильство, корупція, розгул злочинності. І це в суспільстві, де релігія всіля-ко зображається як універ-сальний регулятор моралі... Пропагандист також пока-зав необгрунтованість бур-жуазної наклепницької кам-панії «на захист прав лю-дини».

Підбивши підсумок роз-мови, слухачі переглянули діафільм «Світло гонить пітьму».

Наприкінці пропагандист запропонував слухачам під-готувати до наступного за-няття реферати «Якими за-конодавчими актами гаран-тується радянським людям свобода совісті?», «Ставлен-ня КПРС і Радянської дер-жави до релігії і церкви», дав завдання законспекту-вати роботи В. І. Леніна з питань релігії.

Ось чому заняття про-йшло організовано, при ак-тивній участі слухачів.

В. КАСЯНЕНКО,
лектор обкому ЛКСМУ.

Нинішній рік для молодой доярки колгоспу «Росія» Петрівського району Катерини Куріної став знаменним. На честь 60-річчя Ленінського комсомолу України дівчина взяла підвищені со-ціалістичні зобов'язання і успішно з ними справ-ляється. Від кожної корови своєї групи вона одер-жує молока більше, ніж досвідчені доярки фер-ми. Зразковий догляд за тваринами, додержання розпорядку і раціону годівлі — все це принесло дівчині успіх.

Незабутня подія сталася цього року в житті Катерини: нещодавно їй вручили червону книжеч-ку із силуетом Ілліча. Віднині вона — член ВЛКСМ.

На знімку: завідувач відділом комсомоль-ських організацій Петрівського району ЛКСМУ Володимир КОРЧАГІН вручає комсомольський на-ток одній з кращих доярок району Катерині КУ-РІНІЙ.

Фото С. АНДРУСЕНКА.

Фотооб'єктив:

МОЄ РІДНЕ МІСТО

Де б ти не мешкав, наш читачу, — в селі чи місті, в селищі чи район-ному центрі, — кріюм ти можеш підмітити особ-ливу ознаку свого насе-леного пункту. Вона мо-же бути старим будин-ком цінною, своєрідної архітектури, світлою но-вою вулицею, величезним пам'ятником, молодим зе-леностистим сквером чи парком.

Скільки за останні ро-ки виросло в наших краї-ні (та і в твоєму селищі чи місті теж) нових ви-сотних споруд, що виплю-ють око чіткою гармо-нією ліній, поверхів, пі-лястрів, лоджій, балконів! Скільки споруджено світ-лих і престижних примі-щень бібліотек і шкіл, лі-наренів і дитячих садків!

Скільки появилось но-вих пам'яток, зведе-них чуйними й мудрими руками сучасних митців! — Усе це — не тільки обличчя міста, де ти мешкаєш, але і його ду-ша. Яка вона? Чим пре-красна і відмінна від ін-ших і від свого мину-лого?

ЩОБ ВІДПОВІСТІ на ці запитання, обласна організація Ук-раїнського товариства охорони пам'яток історії і культури та обласна молодіжна га-зета «Молодий комунар» на честь 60-річчя комсомолу Україн-оголошують

ФОТОКОНКУРС

У ньому можуть уз-ти участь усі фотоам-тори і професіональні фотокореспонденти на-шої області. Фотооб-єктив повинен викоплю-вати будинки ріднської архітектури, новобудо-ви, цікаві мозаїчні пиз-но, барельєфи, скульп-турні композиції, па-м'ятники, квітники, ву-лиці, сквери, сади, парки.

Роботи надсилайте до редакції з познач-кою на конверті: «Моє рідне місто» (фотоам-ки обов'язково дублю-вати у двох примірні-ках).

Для переможців уста-новлено такі премії: одна перша — 60 карбованців, одна друга — 30 карбованців, дві треті — по 30 карбованців.

Найактивніших учас-ників фотоконкурсу бу-де нагороджено грамо-тами обласної органі-зації Українського то-варства охорони пам'я-ток історії та культу-ри і газети «Молодий комунар».

Підсумки конкурсу буде оголошено напри-кінці липня цього року.

Отже, пишіть нам на адресу: м. Кіровоград-50, вул. Луначарсько-го, 36, редакції газети «Молодий комунар», на фотоконкурс «Моє рідне місто».

Між після виступу

«ВТРАТИ НЕ ТІЛЬКИ ЕКОНОМІЧНІ»

У номері газети за 27 лютого цього року було вміщено критичну корес-пондентку під таким заго-ловком про недовідки в ро-боті комітету комсомолу Оніхівського СПТУ № 7.

Як повідомили нас сек-ретар Малишківського райкому комсомолу О. Мар-тинович і секретар комітету комсомолу училища К. Фе-дорченко, наведені факти мали місце. Матеріал обго-ворено на засіданнях бю-ро райкому ЛКСМУ та

комітету комсомолу учи-лища. Намічено заходи для усунення недоліків. Ними, зокрема, передбаче-но поліпшити роботу гурт-ків художньої самодіяль-ності, технічної творчості, спортивних секцій, більше уваги приділяти підліткам, схильним до правопору-шень, налагодити зв'язки з тими колективами, де працюють випускники СПТУ, на період весняних польових робіт організува-ти виїзд художньої агі-бригади з концертами, лек-ціями та бесідами до тру-дівників колгоспу «Побе-да», радгоспів «Кірово-градський» та «Україна».

«ТРИ КІЛОМЕТРИ БАЙДУЖОСТІ»

У «Молодому комунарі» за 6 березня було надру-

ковано замітку І. Кондра-тенка «Три кілометри бай-дужості», де йшлося про відсутність дороги від се-ла Веснянки до станції Помічна (Добровеличків-ський район).

Голова виконкому Піца-нобродської сільської Ра-ди народних депутатів О. С. ГУБАР прислав до редакції листа, в якому, зокрема, пише: «На засі-данні правління колгоспу зобов'язало керуючого від-ділом Б. К. Вєстя негайно приступити до ремонту до-роги, що зв'язує село з центральною дорогою, і при настанні весни почати будівництво дороги до школи № 3 в м. Помічній, чим полегшаться умови учнів Веснянки, котрі на-вчаються у згаданій шко-лі».

ЗАПРОШУЄМО ДО «МАРОФОНУ-80»

Секретаріат ЦК ЛКСМ Ук-раїни, Міністерство освіти УРСР і Комітет по фізичній культурі та спорту при Раді Міністрів УРСР прийняли спіль-ну постанову про проведення в 1979—1980 роках легкоат-летичного пробігу «Марафон-80» під девізом «Від рідного дому до рідної Москви».

Пробіг буде здійснено в два ета-пи. Перший, присвячений VII Спар-такіаді народів СРСР, проходитьме з березня по жовтень 1979 року. Другий присвячується XXII Олім-пійським іграм і проходитьме з січ-ня по липень 1980 року.

У пробіг можуть брати участь учні загальноосвітніх шкіл і проф-техучилищ.

Маршрут марафону умовний. За-дання для всіх одне — подолати відстань від рідного міста, села до Москви — столиці Олімпіади-80 — 800 кілометрів. На відміну від ін-ших спортивних змагань перемон-цями олімпійського марафону буде названо не просто тих учасників, котрі швидше подолають дистанцію, а тих, що зроблять це цікаво, твор-чо: виберуть кращий маршрут, до-бре вивчать його, ближче ознайо-мляться з пунктами, по яких він про-ходить.

Переможців буде нагородже-но почесними грамотами, диплома-ми Міністерства освіти УРСР, спор-т. комітету УРСР, редколегії газети «Молодь України».

Кращі класи кращих вожатих-ви-робничників, класних керівників, майстрів виробничого навчання бу-де нагороджено книжками з ав-тографами олімпійських чемпіонів.

ЗАВТРА В КІРОВОГРАДІ ВІДКРИВАЄТЬСЯ ОБЛАСНИЙ ЗЛІТ
МОЛОДИХ УЧИТЕЛІВ

ПОГЛЯД

З НИМИ — ЦІКАВО

КОЛИШНІ ВИПУСКНИЦІ СВІТЛОВОДСЬКОЇ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ № 8 ПІСЛЯ
ЗАКІНЧЕННЯ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ПОВЕРНУЛИСЯ ДО РІДНОЇ ШКОЛИ...

Метушлива дівчата зустрічає їх щоранку на подвір'ї середньої школи № 8 м. Світловодська, як свого часу вони зустрічали улюбленого вчителя. Безтурботна, радісна дитяча пора для деякого з них кінчилась кілька років тому, але так і хочеться кинути сходами на другий-третій поверх, крадькома зазирнути в напіввідчинені двері, нішком сісти за парту, за якою проведено не один шкільний день.

Теперішнє їхнє становище, зрозуміло, не дозволяє вже цього зробити, бо випускниці згаданої десятирічки Ніна Федоренко, Катерина Захарченко, Любов Сивокін, Світлана Остроух, Ольга Михайленко і Людмила Пономарьова після закінчення навчальних закладів повернулися до рідної школи й самі стали вчителями.

Тепер вони — квітка комсомольської вчительської організації, надійні помічники дирекції школи у здійсненні навчально-виховного процесу.

Ватажком наставництва молодь обрала найбільш досвідчену — Ніну Федоренко. Вміло керує вона своїми товаришами, яких єднає одне — прагнення краще працювати, щоб передати свої знання учням.

Та й сама Ніна Леонідівна, склавши особистий план, працює над темою «Інтереси учнів і їхній розвиток». Вона продовжує вдосконалювати свою педагогічну майстерність.

Немало часу віддає вчительниця заповненню наочності і роздавального матеріалу. Як старший товариш охоче допомагає в оволодінні методикою роботи молодшим. Вона стала наставницею класовода першого класу комсомолки Ольги Михайленко. Разом виготовляють потрібну наочність. До душі Ніні Леонідівні ця молода вчителька, беручка до роботи, наполеглива, доброзичлива. Її «першачки» за участь у параді жовтневських військ отримали свою першу нагороду — диплом.

У роботі з юними інтернаціоналістами велику підтримку Ользі Михайленко надає старша вожата піонерської дружини імені Золі Космодем'янської

школи № 8 Любов Сивокін.

Піонерська кімната школи стала штабом організації і здійснення різноманітних заходів. Тут міркують над тим, як зробити кращими вечори «Нумо, хлопці і дівчата!». Сюди сходяться постійно і вчителі-комсомольці, щоб спільно розв'язати питання, які стосуються проведення Леоніських заходів. І до голюсу вчительок-комсомолок прислухаються інші, адже за плечима кожної з них чималі досвід: вони були секретарями шкільних комсомольських організацій, працювали з ними цікаво.

І. КАРНАУХ.

м. Світловодськ.

Другий рік після закінчення вузу комсомолка Наталя Василівна Попруженко викладає російську мову і літературу в середній школі № 19 м. Кіровограда.

Часу сплило небагато, але молода вчителька вже заслужила повагу старших колег і любов своїх підопічних. Зрозуміти це неважко, якщо зважити на захопленість Наталі Василівни у літературу, наполегливість в оволодінні тонкощами педагогічної роботи.

На знімку: Н. В. ПОПРУЖЕНКО серед своїх учнів.

Фото Л. ЛАПІНЬ.

ХРОНІКА В УЧИТЕЛЬСЬКИХ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

У Маловисіківському районі сім учительських комсомольських організацій. Вони — надійні порадишники і помічники молодих педагогів. Разом з дирекцією готують і проводять уроки чистоти прийомів нового поповнення в учительську сім'ю.

Добре працюють з молодими вчителями в третій Маловисіківській, першій Злинській, Березівській десятирічці і в Мар'янівській восьмирічній школі.

* * *

Повнокровним життям

живе вчительська комсомольська організація середньої школи № 6 м. Знам'янки. В центрі її уваги — учнівська комсомолка. Кожна учитель-комсомолка відповідає за роботу певного сектора шкільного комітету комсомолу. Приміром, Валентина Бабич і

Світлана Мамалюк керують культурно-масовою роботою в школі. Валентина Ігнатівна — названням піонерського й комсомольського антиву, Людмила Ульянич — відповідальна за роботу піонерської організації.

З НОВОГО РУКОПІСУ:

Володимир БАЗИЛЕВСЬКИЙ

„Чуття землі небесне“

Дві варіації на одну тему

1.

Вдерив мороз після довгої зливи. Стиснув знаменця дерева й горби. Збиті з акацій напастями злими, падали грудями шпаків і голуби. Скучі світлі панцирем криги, перед залізником у шерсті імля, стали нараз безпорадними крилаті, що над савом так гордо несли. Падали, падали птахи в канаву, затамувавши німий переляк, і безголосі, жертвово конали, здобичку сласти котів та собак. Брижкала кров, як іржа рудувата, цей нерозумний засвідчивши суд. Потім прийшли хлопчачі — рятувати, то — рятувати, а хто — на суп. Я підійшов до тієї канави. Подумки крикнув, злинявши з лиця: світе жорстокий, за віщо карасів чим же вони й перед ким звинили? Благословенні їх віражі, вдача співуча... Дурна твоя сила, сила, в якій немає душі! Билась тополя об дах головою. Мовчки розтер я сльозу на щоді. І жирували вгорі наді мною ситі, нахальні, живі горобці.

2.

Приблизно тоді ж, мимо іншого крок. скверу йшов взвод у казарму, карбуючи і раптом, мов камінь, упав офіцеру під ноги тремтячий малий голубок. Порухався стріж. Зупинилися солдати. Хтось вигукнув тихо: — Та тут не один! — Віднести в казарму і нагодувати, — подумавши, строго звелі командир.

І кинулись хлопці у скверик охоче виконувати той чудернацький наказ. І стільки тепла їх проміними очі, що навіть зима відступила вріз. Злоскавилось наче насуплене небо, порвалася сутінні пражка шортка. І бідкались скрушно солдати: — Це ж треба: на мирного птаха халена така! Вони їх збирали у поли шинелі під кожним каштаном і кожним дубком. А потім в казармі — солдатський оселі

гострили їх крила солдатським пайком. ...І довго опісля не спалося поету, що будинним вгроз у чорноземі доби. Повзальний — він думає — урок солдати оці і оці голуби.

* * * Гуляє море рукотворне, геть почорнівши на виду. Гуляти хвиля уперто горно, а я все жду чогось, все жду. Ну що ж — це осінь, осінь, осінь, — розмиті твердять небеса. На бетонованих укосах присіла чайка і не чекає. Тут стежка така вузька, що розминутися аж ніяк. Тут ліхтарі, мов карамельки на паличках... солодкий знак того, що літо пролетіло, що скоро пахолодь війне. Чому ж так гостро диха тіло і непокоїть щось мене? Чому, чому — хіба я знаю? Та все ж як порох спалахну і несподівано впізнаю у пізній осені весну. О, як тоді було листя! Аж нині відблиск на чолі.

Я жив колись у цьому місті, ксли ще й міста не було. Одні ліси, піщані дюни, над кучугурами дими. І та гордочка юна-юна, весна — слова її — це ми. Вона напевно помилилась: у листопад гребує літа. Але в душі навік лишилась її наївність непросте. Я пам'ятаю хазію чорну її крила, її ходу... Гуляє море рукотворне, геть почорнівши на виду.

* * * На кладовищі пам'яті печальним є сотні безіменних поховань: побачень, непотрібності сумнівних дружб, зв'язків, рукостискань. Зигзаги долі! Їх було немало. Та незбагненні і для мудреця романи, що продовження не мали, і повісті без назви і кінця. На ярмарку життя, в його крутечі озвучує випадково й зблизька слова, обличчя, жести, руки, плечі людей, що неспромога їх згадати.

* * * Вірші читаємо перед спілими в клубі, де тиша встиглась дзвінка. Тут нам не в поміч ні жести, ні гриму глянцевої блиск, ні вигадливі рими, ані спортивна спритність рядка. Слухають, важко зігнувшись, неначе дивляться в корінь — не камінь під ним? Не злегковажити б словом ледяним, не согрішити б словом незрячим, слово незряче — видно сліпим!

На малому
стадіоніЗНОВУ
СПОРТИВНІ СІМ'І

Дедалі більшої популярності в нашому місті набуває спартакіада за місцем проживання, що проводиться під девізом «Батько, мати і я». Вже відбулися посидинки з планування. А цього разу учасниками змагань на першість міста були «шахові» сім'ї. І знову найбільшу активність і організованість виявили представники житлово-експлуатаційної контори № 3, де інструктором по спорту Олексій Хилик. У складі цієї команди — родина першорозрядника з шахів, учителя математики середньої школи № 10 В. І. Матушевського. Разом з батьком спортивну честь свого жеку успішно захищали його діти — дошкільник Юрко, семикласниця Віта і дружина Людмила Миколаївна — інженер лабораторії заводу чистих металів. Вони, як і сім'я кандидата в майстри спорту СРСР з шахів І. П. Коломійцева, не мали собі рівних серед суперників. Вагомий внесок у командну перемогу зробив і родинний дуєт у складі лікарів О. В. Гостишева та учня 4 класу середньої школи № 10 Сергія Гостишева.

На черзі — турнір з російських шашок.

І. КАРНАНТ,
суддя республіканської категорії, головний суддя турніру.

ШАХИ. В Малій Бисці відбулася першість обласної ради товариства «Колос» із шахів. Участь у змаганнях брали вісімнадцять колективів. У командному заліку перемогу здобули представники олександрійського району, другу сходинку підставили пошани зайняли спортсмени Знам'янського, а третю — Новомиргородського району.

БАСКЕТБОЛ. Олександрійський Палац спорту «Авангард». Тут проходили змагання за програмою спартакіади міст Кіровоградщини. Перший рідок турнірної таблиці досталося олександрійцям, другий і третій — баскетболістам Знам'янки і Ленінського району міста Кіровограда.

БОРІТЬБА САМБО. У спортивному залі товариства «Динамо» пройшли посидинки з цього виду спорту за програмою традиційної спартакіади міст області, присвячених VII літній Спартакіаді народів СРСР. Найбільшу кількість залюбки очок набрала команда «Колоса». «Срібло» завоювали динамівці «Бронза» дісталася авангардістам.

ФЕХТУВАННЯ. Фінішували змагання на першість ДЮСШ обласної ради «Спартак» з фехтування серед юнаків і дівчат 1961 — 1963 і 1964 — 1966 років народження. Переможцями в молодшій віковій групі стали: Сергій Колотуха (шабля), Сергій Іголін (рапіра), Алла Шпак (рапіра), Андрій Беленський (шпага).

А ось переможці старшої вікової групи: Ігор Артеменко (рапіра), Ганна Сиченко (рапіра), Олександр Ляпало (шпага), Валерій Бондаренко (шабля). З 3 по 11 квітня збірне команду ДЮСШ братиме участь у юнацькій першості Української ради «Спартак», де поміряться силами з кращими колективами Львівської, Київської, Тернопільської та Чернівецької областей.

СУБОТА

24 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 8.00 — «Час», 8.40 — Пам'ятки. 9.05 — «Умілі руки». 9.35 — Концерт. 10.10 — «Для вас, батенько». 10.40 — «Ранкова пошта». 11.10 — Док. телефільм «Океан проблем». 12.00 — Тираж «Спортлото». 12.15 — Пошта програм «Здоров'я». 13.00 — Концерт з творів М. Гайки. 13.30 — Худ. фільм «Орля». 14.45 — «З вашими листами». 15.30 — «У світі тварин». 16.30 — Мультифільми. 17.00 — «Веселка». 17.15 — Міжнародний фестиваль телепрограм на рідній творчості. «Франція». 17.30 — Футбол: «Динамо» (Київ) — «Локомотив» (Москва). 19.25 — Худ. фільм «Трактористи». 21.00 — «Час». 21.35 — Концерт О. Образцової. 22.45 — Всесоюзні змагання з плавання на призах газети «Комсомольська правда». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА, 16.00 — Новини. 16.15 — «Малювальний сад дитинства». 16.45 — Фільм-балет «Земле танцює». 17.30 — Т. Ян. «Твої шістнадцять». Вистава. 18.10 — «Модна весна-79». 18.45 — Концерт. 19.45 — Суботній репортаж. 20.20 — Республіканський телефестиваль «На перекресті пісень». 20.50 — Футбол: СКА (Ростов) — «Динамо» (Київ). 21.45 — телефільм «Невідомі острови». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Концерт ансамблю імені П. Вірського. 20.25 — Док. фільм «Київський Червоний прапор». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Ізнову Анатолій». 2.3 вер. По закінченні — новини.

НЕДІЛЯ

25 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 13.30 — «Музичний тиждень». 14.00 — О. Островський. «Світлий, та не сріб». Фільм-вистава. 16.15 — Телефільм «Земля починається з уроку». 16.30 — «Клуб кінополювання». 17.30 — Мультифільми. 18.00 — «Міжнародні змагання з важкої атлетики на Кубок дружби». 19.30 — Концерт артистів французької естради. 21.00 — «Час». 21.35 — «Ці різні, різні, різні обличчя». Телефільм. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА, 13.35 — Баскетбол: «Динамо» (Київ) — «Сталь» (Дніпропетровськ). Життя. 14.45 — До 35-річчя визволення Хмельницька від німецько-фашистських загарбників. 15.15 — Фільм-концерт. 15.30 — «Доброго сам здоров'я». 16.00 — «Слава солдатська». 17.00 — «Земло і люди». 18.00 — «Картусин кінозал». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — О. Заградний. «Соло для голубки з босом». Телевистава. 20.40 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Продовження вистави. По закінченні — новини.

ПОГОДА

Удень 24 березня по області і місту — хмарно, без опадів, у першій половині дня — туман. Вітер південно-східний. 2-7 метрів на секунду. Температура повітря по області 7-12, по місту 9-11 градусів тепла. 25-26 березня — значна хмарність, слабкий дощ місцями туман. Вітер змінний напрямків. 3-7 метрів на секунду. Температура повітря віночі 0-5, вдень 5-10 градусів тепла.

ВЕСІЛЬНИЙ ПРЕЛЮД

Весна салютувала їм зеленими вибухами березневої проготи. Блискучі стріли стрімких авто перетинали кировоградські вулиці, позначаючи їхній пам'ятний, світлий день барвистими стрічками та букетами квітів.

— Любимі? — салютує самими очима Сергій Белянов.

— Так, — мовчки відповідає Наталя.

...В урочистій тиші якось особливо схвильовано й піднесено лунає:

— Громадянка... Бондаренко... чи згодні ви стати дружиною... Белянова?

— Згодна...

— А генер, молоді, поцілуйтесь...

Обрядовий зал міського загсу проміниться усмішками, дзвенить привітаннями і наче розсоєє високі стіни в мандівний і захоплюючий світ подружнього життя. Який він? Що в ньому очікує на Сергія і Наталю Белянових?

Йому — 22 роки. Їй — двадцятий. Червонозорівець, муляр Сергій Белянов і його дружина, слюсар-слюсарський заводу друкарських машинок, Наталя стали на весільний рушник, започаткувавши подружню весну на самому початку весни.

Хай же їм широко стелиться шлях спільної долі і не бо надії не заволодіється темними хмарами сумніви і чвар. Хай у них усе буде спільне: і радість, і біль, і тривога.

Будьте гідними одне одного. Будьте гідними цього сонячного високого дня, який називається вашим весільним прелюдом.

На знімку: щойно Сергія і Наталю Белянових іменем закону Української Радянської Соціалістичної Республіки оголошено чоловіком і дружиною.

Фото Л. ЛАПІНЬ.

Чи завжди ми задумуємося над такими простими і водночас вагомими словами як «мати» «дити», «сім'я»? Із чого він починається, цей загадковий і прадавній трикутник подружнього життя?

До тебе ми звертаємося, наш молодий читачу. Поділися з нами своїми роздумами

і надіями. Запрошуємо тебе до відвертої і щирої розмови.

До тебе ми звертаємося, наш поважний читачу, на багаторічній дорозі твого сімейного життя. Чекаємо від тебе листів-порад, листів-розповідей, листів-спогадів.

«Клуб молоді сім'ї» гостинно розчиняє двері перед вашими думками і почуттями, читачі.

ЗАПРОШУЄМО
ДО РОЗМОВИСИН МЕНІ
НЕ ЧУЖИЙ

ЦЕЙ ЛИСТ ПРИЙШОВ ДО НАС З ОДНОГО РАЙОННОГО ЦЕНТРУ ОБЛАСТІ. АВТОРКА ПРОСИЛА НЕ НАЗИВАТИ ЙІІ ПРІЗВИЩА І МІСЦЯ Мешкання.

ЗА НЕРІВНИМИ, НЕРІВНИМИ РЯДКАМИ СТОЯЛИ НІМОЮ СТІНОЮ ОБРАЗА І ПЕЧАЛЬ А ЦЕ ВІДЧАЙДУШНЕ І ЖАГУЧЕ ЗАПИТАННЯ: ЗА ЩО? ЧОМУ ТАК СТАЛОСЯ? ХТО Ж У ЦІЙ СУМНІЙ ІСТОРІЇ, ВРЕШТІ-РЕШТ ВИНЕН?

Ось ця сповідь, А ТОЧНІШЕ, НАБОЛІЛА Оповідь про...

...Про свого переїстка ми з чоловіком мріяли давно. Він і я з вищою освітою. Живемо дружно. Матеріально забезпечені добре. Тож коли в нашій квартирі з'явився тримісячний Коля, якого ми взяли з дитячого будинку, в стінах затишного будинку поселилися чудові настрої і справжнє сімейне щастя.

Любов до сина витіснила з наших взаємин із чоловіком дрібні свербі, непорозуміння тощо. Адже у нас тепер було заради когось жити, була світла мета і надія на прийдешній день. І ця надія усміхалась у колісці ясними

оченятами і ліпила рожевими устами такі хвилюючі два слова: «мама» і «тато».

Не знаю, якими словами можна передати ті тривожні години, які я провела біля ліжка хворого Миколки. І коли мій син одужав, то це було найкращим подарунком за всі безсонні, неспокійні ночі, які я провела коло нього.

Коля ріс. А разом з ним зростала й наша батьківська радість. Для нього ми не шкодували нічого. Адже він у нас одиниця.

Не знаю чому, та перші ж труднощі в школі він зустрів легко. Частенько став приносити двійки. Різко знизилась його поведінка...

Час ішов. Миколка ріс. Але тепер разом з ним зростала й наша щоденна тривога за його долю.

Син почав нам грубіянити. Вечорами пізно приходив додому. І ось одного дня (я його запам'ятаю на все життя) він раптом сказав мені, що ми з чоловіком йому нерідні батьки. І що ми не маємо права примушувати його вчитися, допомагати по господарству і таке інше.

Цього тяжкого удару завдали нам і наші дитинні люди з нашої вулиці, які сказали хлопцеві, що він з дитячого будинку, що ми Коля... чужі.

Синові вже 16 років. До-

сі я була йому матір'ю, а тепер... не знаю, як він мене називатиме. Може, тіткою?

Хто ж йому мати? Та жінка, що його народила, чи я, яка вклала всю душу в його дитинство, в його виховання? Ні, він мій найрідніший. І я його ділити не хочу ні з ким. Може, це егоїзм. Але це — святий материнський егоїзм, який іде називають материнською любов'ю.

Коли 16 років. Я звертаюся до читачів «Молодого комуняра», до ровесників мого сина, до молодих і літніх батьків: допоможіть і мені, і йому розібратися в цій ситуації. Ваша допомога нам зараз конче потрібна.

МАТИ.

НАВІЩО
КРАСИВІ
СЛОВА?

Мені скоро двадцять. Звати мене Наталя. Я — студентка-заочниця. Маю багато друзів, але...

У мене природжений дефект. Я ніколи не зможу... народити. Цей жорстокий діагноз я почула, коли мені було 16 років. Тоді я ще не розуміла всієї трагедії цієї «пови-

ни». А ось тепер мені хочеться плакати, не приховуючи сліз навіть перед чужими людьми.

У школі у мене був справжній друг. Ми завжди були поруч. Навіть папі будинки в сусідстві. З роками дружба переросла в кохання (принаймні я на собі не почула відлуча дже сильно).

Сергій (так звали мого друга) освітив мене першим. Скільки я від нього насалхалась гарних, ніжних і світлих слів, від яких справді «паморочилося головою»!

Сергій запропонував мені полати з ним заяву в загс. І тут я, не багаючи, розповіла йому про свою таємницю. Ні, я розумію, що вчинила неправильно. Власне, інакше й не могла...

Але більше Сергій до мене не приходив. Минали дні, тижні. І ось я знала, що він розписується з моєю подружкою. За місяць у них весілля.

Звичайно, я ні в чому не винув Сергія. Все правильно. Він хоче мати справжню сім'ю: дружину, дітей.

Все правильно. Але не вже я зовсім не маю права на любов? Навіщо ж тоді існують красиві слова про духовну цінність людини, розум, душевну красу?

НАТАЛІЯ Б.

м. Кіровоград.

ПІЯЦТВУ — БІЙ!

Нетипове,
але...

З раннього дитинства кировоградка Наталя К. звикла спостерігати п'яті сцени своїх батьків.

— Дочко, — вирівав глава сімейства, — ти у нас одна. Наша гордість...

— Тільки не слухай батька-п'яниці, — вступала в розмову захмеліла господарка. На що господар відразу реагував відповідною реплікою:

— Не потурай своїй матері, старій випишачі.

Таке «виховання» небагом дало відчутні результати. Вже в шостому класі Наталя відчула смак вина і нікотину. А потім стала на шлях бродяжництва. Спершу він її привів у дитячу кімнату міліції, потім в Охтирське спецпрофтехучилище, де під керівництвом чужих майстрів-вихователів дівчина набула спеціальності швачки-мотористки.

Коли вона повернулася в Кіровоград, батько на дочку не мав ніякого впливу (дружина на той час пішла від нього). На жаль, знайшлися знову друзі по чарці. І знову — сумнісні компанії, дитяча кімната міліції.

Сьогодні вісімнадцятирічну Наталю К. можна побачити в підворотті поблизу продовольчого магазину, біля пивного бару...

Наталя К. — випадок неспівний. Але, на жаль, не єдиний. І мені здається, що комсомольським організаціям міста давно слід узяти під суворий контроль неблагополучні сім'ї, де батьки зловживають спиртним. Треба сікти не хвіст, а голову «зеленому змію».

Л. ГОРОБЕНЬ,
вихователка Кіровоградського дитячого прийомника-розподільника.

НА ЧАШКУ ЧАЮ

В «Молодому комунярі» за 6 березня цього року був надрукований матеріал «На чашку... чаю». Я не розумію, як може молоді дівчина або хлопець зловживати спиртними напоями.

Я не вірю в те, що вино підвищує настрої, додає веселощів тощо.

Я — за чашку... чаю. І думаю, що давно вже пора відродити традицію, коли збирається компанія не за пляшкою оковитого, а за самоваром.

Світлана В.

НЕ НАМ

Той зна ціну словом почальним, Хто смисл павно злих розмов Струсив, як пил із підшова. Воно і ви — сентиментальні, Мов сон запущених дібров. Не нам судити про їх любов.

Він їй цілує ліві руки, Там незграбні і шорсткі Старечі долі дві руки. І вранці костур ного стука До івгикаря, де всі роки Купля він кити в час танців.

А потім костур ней додому. Його, як вірний пес, веде. Де низькоросла лівка йде, Підвіши брів кошлаті нони, Уклавши кіс кидице руде. Що до ливі ти так не йде.

Подружжя разом сорон років Без недошок і обмор. Без півтон найвиш і розмов Йде, не збиваючись із кроку. Вони єдині... Хто б це зборов? Не нам судити про їх любов.

Валерій ГОНЧАРЕНКО.

МАТЕРИНСЬКИЙ ПРЕЛЮД

Щастя молоді сім'ї — це райдужний багатогранник, у якому дитяча усмішка схожа на рожеву пелюстку троянди. І тому, легко зрозуміти світлий настрій матері Тетяни Молодчук, коли її відразу обіймають три пари гарячих і ніжних ручек сестер-близнят Віти, Інни і Оленки.

У сім'ї майстра Кіровоградського міського професійно-технічного училища № 12 комсомольця Миколи Молодчука і його дружини Тетяни, вчительки середньої школи № 12, четверо дітей. Власне, з трьома ми вже знайомі. А ось старшу сестричку звати Ліною.

Особливо весело і радісно в їхній квартирі, коли до сімейного гурту збираються всі його члени. Тоді хочеться цю ідилію прокоментувати словами геніального поета: «Нічого кращого немає, як тата мати молодця».

Звичайно, за променистою усмішкою Тетяни Молодчук криються і недоспані ночі, і тривоги, і материнські турботи. Сім'я є сім'я. І в ній найчутливіший пульс — серце матері. Воно б'ється рарощами і тривогами кожного члена цього найріднішого, найближчого колективу.

На знімку: Т. МОЛОДЧУК зі своїми близнятами Вітою, Інною і Оленою.

Фото В. ГРИБА.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

БК 30327.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП,

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-38; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолаборація — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова

видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України.
м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.